

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 193.

Anden Session.

55de Møde.

Løvedagen den 21de December.

(Fortf.)

Wilfens: Der er vistnok talt Endeel baade for og imod den foreliggende Lov, men da jeg ikke kan finde mine Anskuelse repræsenterede i det, der hidtil er udtalt, være det mig tilladt, med saa Ord at motivere min Stemmegivning. Jeg nærer for mit Vedkommende ingenfomhelst Tvivl om, at Færverne, saavel som Island, høre med til det Danmarks Rige, for hvilket Grundloven er givet, og jeg mener derfor ogsaa, at Færverne saavel som Island bør i rette Tid være repræsenterede her paa Rigsdagen og, at vi da, naar den Tid kommer, ikke bør spørge for meget efter, hvorvidt de vide at sætte Priis derpaa, thi jeg troer, at selve Deeltagelsen i den lovgivende Magt vil være den bedste Maade for disse nordlige Vilande til at lære at sætte Priis paa denne Deeltagelse. Hvis derfor den ærede Indenrigsminister var kommen med et saadant Forslag om til Gr. Islands Deeltagelse i den lovgivende Magt ved at sende Deputerede paa Rigsdagen, da vilde jeg gjerne have stemt derfor, ja selv hvis Lovforslaget var gaaet ud paa Islands og Færvernes Deeltagelse, saa vilde jeg have fundet saa principielle Grunde derfor, at jeg kunde have stemt for, at man ogsaa tog den Deel af Lovforslaget med, som gjaldt Færverne, naaget jeg dog vilde have erkjendt, at det for Færvernes Vedkommende var for tidligt. Jeg kan nemlig ikke ansee det for Andet end særdeles uhenftigsmæssigt at begynde der, hvor man efter en fornuftig Udvikling bør slutte, og jeg maa med Hensyn til de practiske Resultater holde for, at det i det heldigste Tilfælde vil være meget farligt at have et saadant enkelt Medlem fra Færverne i

hvert Thing; i det Tilfælde nemlig, at dette Medlem af personlige Grunde ikke vil søge at skaffe sig nogen Indsyndelse, saa er hans Tilstedeværelse uden practisk Nytte; kan han derimod det, saa vil det være særdeles farligt, thi da vil der mangle den fornødne Modvægt i en Udtalelse fra en folkelig Repræsentation paa Færverne selv, og jeg troer ikke, at denne vil finde den tilbørlige Modvægt i Erklæringen fra Embedsmænd paa Derne. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme mod det nærværende Forslag.

Monrad: Den ærede næstsidste Taler bemærkede, at jeg havde Latteren paa rede Haand. Ja! mine Herrer! jeg troer; det stundom i Livet er godt at have Latteren paa rede Haand; thi ellers maatte hyppigt andre Følelser afløse dem, der fremkaldte Latteren. Navnlige vilde dette da være Tilfældet med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Uttring om, at vi, som ville give denne Lov, med Bevidsthed skulde gjøre Uret. Til en saadan Forudsætning er den ærede Rigsdagsmand fuldkommen uberettiget, og det er derfor en meget mild Modtagelse, denne Uttring moder, naar den modtages med et Smil af dem, der ville stemme for Loven. Den ærede Rigsdagsmand har troet i denne Lov at finde en Afvigelse fra den tidligere historiske Udvikling, idet han har meent, at vi med Hensyn til Færverne burde gaae den samme Vej, som vi ere gaaede med Hensyn til vor egen tidligere indre Udvikling. Jeg troer nu, at det er vanskeligt at iværksætte saadanne Gjentagelser af historiske Optrin; thi, mine Herrer! Historien gjentager sig aldrig paa den samme Maade, saaledes at Gæt og det Samme til forskjellige Tider skeer ganske paa samme Maade. Til enhver Tid er der Forhold og Omstændigheder, der bevirke, at hvad der en Tid maastee var det Rette, til en anden